

Ischinger: 'Duitsers nooit verliefd geweest op euro'

Oud-staatssecretaris verklaart Duits optreden in eurocrisis

Achtergrond - 26 oktober 2011

Analisten over de hele wereld hebben het afgelopen jaar de meest ingewikkelde en vergezochte verklaringen geopperd om het Duitse optreden in de eurocrisis uit te leggen. Voormalig staatssecretaris van Buitenlandse Zaken Wolfgang Ischinger ziet een simpele reden: “Duitsers geloven sterk in Europese integratie, maar hebben de euro nooit van harte omarmd.”

Bondskanselier Merkel heeft een unieke mogelijkheid om Europa niet alleen uit de eurocrisis te leiden, maar ook verdere Europese integratie een sterke impuls te geven, zo schrijft Wolfgang Ischinger op 11 oktober in de New York Times. Als Merkel haar landgenoten weet te overtuigen dat de redding van de euro in het belang is van het voortbestaan van de Europese Unie, dan zal ze naar alle waarschijnlijkheid veel steun krijgen. Verbindt ze het lot van de euro echter niet onlosmakelijk met de toekomst van de EU, dan loopt de hele reddingsactie gevaar.

Om het wifelende optreden van Duitsland in de eurocrisis te kunnen begrijpen, wijst Ischinger op het volgende: “Duitsers geloven sterk in Europese integratie, maar hebben de euro nooit van harte omarmd.” Duitsland heeft de Duitse Mark nooit met liefde ingeruild voor de euro, maar zag het eerder als een noodzakelijke stap na de Duitse eenwording. Een gezamenlijke Europese munteenheid moest immers garanderen dat de Duitse economische kracht niet zou omslaan in politieke heerschappij. Dit werd allemaal geaccepteerd vanwege het hogere doel dat het diende: een geïntegreerd Europa.

Vasthouden aan status-quo

Maar waarom twijfelt Duitsland nu? Volgens Ischinger komt dat omdat Duitsland moeite heeft gehad met de financiële gevolgen van de Duitse hereniging en de invoering van de euro. “Na het omvallen van Lehman Brothers, was de recessie van Duitsland een van de diepste onder de geïndustrialiseerde landen. Ja, de situatie is verbeterd, maar de kwetsbaarheid van hun export-afhankelijke systeem is de voorzichtige Duitsers niet ontgaan.” De diplomaat, die zich jarenlang bezighield met de Anglo-Amerikaanse relaties van Duitsland, legt de Duitse

mentaliteit uit in het Amerikaanse nieuwsblad. “Duitsers handhaven graag de status-quo. Verzoeken om miljarden te spenderen om andere landen te helpen, daar voelen ze zich niet goed bij.”

Toen naast Griekenland ook andere landen dreigden om te vallen, werd het euro-noodfonds in leven geroepen. De oorspronkelijke uitleg, dat het reddingsscherm de euro moest redden, werd door het Duitse volk niet geaccepteerd. Merkel lijkt zich op dat moment bewust te zijn geworden van een unieke kans: indien zij de EU uit dit moeras weet te trekken, is ze verzekerd van een plaats tussen de grote leiders van Europa. Ze verbindt daarom nu het lot van het reddingsfonds niet alleen aan de euro, maar ook aan Europese integratie in het algemeen: “Als de euro mislukt, zal Europa mislukken”, zei Merkel eerder.

Ondanks dat het niet precies in haar straatje past, moet Merkel nu echt afstappen van haar voorzichtige manier van handelen, vindt Ischinger. Merkel dient nu het heft in handen te nemen en een duidelijke koers voor de eurozone en verdere Europese integratie uit te stippelen. Door nieuwe ideeën, zoals een Europese minister van Financiën en een duurzaam Europees monetair fonds, uit te dragen, kan ze de Duitse bevolking, al dan niet mopperend, achter zich krijgen.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel:

<https://duitslandinstituut.nl/artikel/2925/ischinger-duitsers-nooit-verliefd-geweest-op-euro>